

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 175.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365895584/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

du min Barndoms underfulde Genius! og hjælp mig at opsøge min Kjerlighed's Engel!» – Med disse Ord omfavnede han den rødnåsedede Mathis Frantsen, der nu skyndte sig at betale Væinhuusdrengen og gik, med sin svævlende Ven under Armen, ud paa Gaden. Der paatog Mathis sig et af sine ukjendeligste Ansigter og istemte nu med de mest overdrevne Lovtaler sin begejstrede Vens Berømmelse over den skønne Amalia.

«Hvad?» – raabte Valman og blev pludselig skænsyg – «forræderske Ven! du saae hende? dine frække Øine vovede at beskue Uskyldigheden paa det hellige Sted, hvor selv Himlens Engle vare for urene til at skimte hende! Den Dumdrisighed skal koste dit Liv – træk, træk, Forræder! eller du er Dødsens!»

«Husk paa, vi gaae paa Gaden, min Brøder!» – hviskede Mathis – «Vi har desuden ingen Kaarde ved Haanden. Det var uregelmæssigt ufor- skammet af mig, at jeg vovede at see paa hende – men du yttrede din Henrykkelse saa høit, at jeg endelig maatte see om den var grundet.»

«Træk, træk, Kujon! eller jeg fugler dig med den flade Klinge» – vedblev Valman lidsig; han trak sin Stok ud gennem sin venstre Haand, som en Kaarde, og stillede sig i en angribende Fægterstilling.

«Du skal faae Satisfaction, min Ven! men ikke her» – sagde Mathis beroligende og klappede ham paa Skulderen – «Du maa jo ogsaa først have din Kaarde sleben – den er saa stump som en Sukkersøvs-Stok. Lad os nu heller drage til Felts mod din grevelige Medbeiler og tage et Par Leicheste til et ridderligt Eventyr! hvad gjælder det? jeg kjender den Karl – jeg jager ham af Marken for dig med tre Ord paa en Papislap, hvis det er ham, jeg mener» – med disse Ord trak han ham bort med sig. Folk kom nu just fra Kirke, og Nogle saae forundrede paa den unge, pyntede, halv berusede Valman og hans pudseerlige Ledsager med den afstikkende Gøglerdragt.

«Det er den fremmede Taskespiller, som kan ryste Ducater ud af alle Ærmer og gjøre Folk gale med Dunst» – sagde en gammel Borgermand – «den Hans Qvast skulde Pokker ikke have Lov til at trække Penge ud af Landet med sine Hocuspocus!»

Paa Agent Falks nye Lyststed ved Strandveien sad imidlertid den lille tørre Agent ved Frokostbordet med den fremmede saakaldte Grev v.